

K 513/915. 1851. Január

Édes barátom! Magyar bölcsen leveid, hogy új év
 első napján innál barátom, mert így a Babona szűz
 reményem van: hogy az év folytatása gyatra fogod
 hozni. Ugy legyen! — "Társak melegen egymás
 isod, s én bele egyezem, mert valóságban igaz jó néha néha
 olyan túlvilág némi, mely nem csak jó, de némelyek
 új bűnök, csak az a kár, hogy ma holnap nem lesz má,
 deink tudni, melyik Művés hazája hitegen a Lővősej, mi-
 vel hogy nem lesz kár, melyen fellejünk lehetem. Az az egy,
 leu Kölyök van, ezed semmi, s az hízem maholnap az
 is elműlt. Felülről nyomtatás, alólról nyelvelenség, — ilyen
 két év is új év jó éppará mondhatunk az isdalomnak.

Édes barátom! most az egyben eltekintő hazánk
 levelet zavart; megöndöcsenni utasít s elzomoniásál.
 Házamhoz jaj nekünk ha a Korbony kerület kerületünk! ez
 az a híres Carl Maria Benker; hi az is fessze lab,
 lomban mind a magyar mind a német isdalom elős köine.
 kesze tárgya volt; akkor valami Leitschriples adta
 hi, melyből egy példányt kértél el, s eunélfogyva az
 első füzet lőu egyben mind utólsóia. Ösméren fenyégesen is
 ez a hivatalosra meléi alatos, sörültök hogy meg eddig egy
 ton sem kapsam tőle. Ha annak csak $\frac{1}{2}$ igaz is, mi fel-
 leg a lapos minis a Peröfi fordítójától behéltük: ugy vehet
 vagyunk. Hími! most jut eszembe: Szilágyi tavasszal el-
 tájomas köze, valami német fordítóm hazára; bizonyan ez
 lesz;

Per se vagy Szilágyival? én is; az én historiam
 így közeis. Valamint se allat vele én is új, előtör eltereden
 kedem megfőtötös nértül irni per legged; amisan kifels barátom
 lesem, neje kedves barátom; Mikor az a híre a Dem' Elés
 fele ballivés levelet, barátom is: én megbolondulok! engem
megis a gura! az egész dolgyban ársaslau vagyok! ke kara,
qufjel, — s hère jelül nyujna barátai jobbján! Elmagyará
az eddigi hivatalosra öü Crimergese! 1851 zűlesem
 az én hálhacaslau barátomhoz Szilágyi utasítmal.

"Murányon" törsenemelen ifjerevöltes én sem szűz,
 de megis, tudot róla valamis. Cladantó Pregeimröl

berőlem vele; ő mődörös javale, hogy majd ő.
ráy ugy szer. Révissommal; én megőpőntem s elurasítottam.
Bőhőlem arról arról hogy Révissommal Wionányba nem
adom; "ne hogy ráy járjaló minő Arany, ének Murány
opromátót már Belagerung v. Huny les, s meg egy
filleis sem lácsó munkafőis" - erre vajhassak bi-
Ronyon valami fellőbi Wites, a Révissom ellen.
Tőbbes róla nem tudok.

A mi veses olvasat alalmusins ichen
örimő vols: Pussán, ugy-e?

Hovőnk, aró hogy Réviss is előssed, egy haj-
szállal fam jobb minő a minőnek issem. - Lőis eselfőssé
les, tudó bi vagy se nem, s hogy ha zőba jőu ő
kössinő, tudó hogy se őpőntem fogó befőllni; s ha kőns
engem előssed, megfogom tudni, kabór kössinősem is. Egőss
arról sőlem oly meffőtt áll az egőss ember (egőss lácsóam
tege, előssedben 1/2 óráig hogy éir volna róla tőbbes zőlam.

Vadray Andriál befőllnem, is - lepiőssom,
ő an felele, "lomkőnsat korhelynek neverhessék; de a cőbbi
nem illik ráu!" Egőssaróis majd isst én csőmpar; február
kössin őpőntem frőssit, éssőssőssat hion. - nem fell
késsőssed hogy Vadray séss megves; nem! hanem ő, minő
már egőss munkőss lausssa; innent magyarőss az egőss;
Lőis az mondó, - hogy bór se minőss mőssőssaró is
sissőss megőssedemőss, - de ő meg; sissőss besőssőss.

A Rőssin besőssőssőss almal egy éir besőssőssőss
sissőss minő frőssit; én ugyss az isss besőssőssőss
almalóss oly mőssőss sissőss vossina Andris Palóss
éssőssőssőss bevelőss. Sissőssőss kever a Réviss,
frőssin ha legálóss rele elkőssőss.

Vahoss Remőss meg cőssig nem morag;
Lőis a Phőssin úgy is duyőss áll; egy kőssőss hogy
Révissóss besőssőss repe áll a frőssőssőss, s an a ss.
ssőss hossőss leassőss, nem sissőss be, de aron
ssőss alass, hogy meg is nem reiss, nem engőss
ssőss indiss. ssőss, ssőss az az ssőss
reiss, mőss ssőss ssőss ssőss. ssőss

most mi se nyomass, mert ha azpán dal gyelme is
hőltvilág lesz is beunc lezarrósaíjál. Prorocio!
Igy Vahos Reményétől sem futt lesz az hitem; én
sem egyetsem meg vele; de ha fagot én per 5 pengő
pével kérem egy versen söl a dips; ehhez sarrd magad;
vagy ha mind a 12 fűresbe ivol, azabból 50 pengő vől
töle. — Prorocian tudom hogy megesal, de ha feltölis
meg is egyetkedem, men mi csináljal? Leumi ivodalom-
gandissati prot- as- respecturaim minyevet minz
garagpon neted; hanem Despecturaim send jöim az
egyik komit komitria irás; s lorán se völd igen komdy
sallu historianat a mi inan a visspaléjésről; én
egy sokyás néltül hogyon ess a küláslu munkatás
oda, az híd el netem; Lettem restem restül, látom
a erle mely ivodalomt megölésie söclpit; ösmrem
ess az impertinent aragfórá való publicumus; mord
mi sajnáljal? Garagrat 12 előfíres peresem; Itzsi
pinilis is 48 zoni irrudás uán. A magyar rem no,
dalmi remres. Soksem völ, há még most!

az 50 peltáig honorarium sehesu igaz; de
többs mordt; most iratke duláslu: menyész
nyomasja hi az az Rezeimes? vöjtán is szé nénrrel
fíresel. baráson rem is váláhalo, minz Emich ne
red; seho még penrris sem asas netem nyomasni,
anyja faj maléron; miassam töteir busis.
Igy megy a világ, a mi világunk ides baráson!
mord meg arsün; minz függjön az ember ereu a
nyomonit pályán? Öveslu kellene vagy szé anya,
gi vagy öröles juralorinat leumi; de leumi
linis!

Profelj hogy én Vahosnat zölöt, issen
szüja míter völöt ismis leveles vele, iváló ha
Reménye fűresbe megyeu.

az epistolás is horaim háson félbe sehed,
mörd sem völna hol hiat; arsün meg minz?
Örosabb leune az ides Janetikán! minden episto-
linal, ha csatnyem cinélma er a Vadnay Quet;

bolond éppel valamis, és téged én megláthatom,
lát! de nem is merek ené gondolni, mert még
rezervesebb lety az ellentérrővel kibetűlni!

Egyébaránt köztünk maradjon az egész bűz
apaság, mert mondom a fiú háboros állás, meg-
lehet hogy epébe fész már az egész dolag; de azért
meggyőződve lehesz hogy panacice függ rajtad.
Ne félj, én nem kövessék olyan insemedrator midőn
mink se kövessék egyrészt Detof és Körösem, nincs
netem arra elég nyugos kedélyem és jó szívem. Én
megmondanám himelcsellenül az igazas, ha nem úgy
votna is a minis van. Igar, emberiebb a te modorod,
de hiátan netem arra nincs elég erőm.

Teljesítedes nem épen abivirsz diszi,
sem hiz én meg, ittmen a fejés és lábás, innen
köveskereskedesem hogy a Detof is gat hivőred hivőred
se édes Öcsém foins!

Hogy szilveszter éjén nyan váltak, ön,
lőt; én isshan gunnyafszonam esseli g óring, akkor
lefejtésem suludam vegyetig, minsha semmi sem
koréus votna az idővel; minshogy nem is koréus
semmi, - hagat a mi hámlatás unarbán nem; a minel
pedig oly keveset gondol az idő, hogy... épen
semmis sem gondol.

En' már csak meglátom kovat természetem,
seunapese happam levelides és már ma az az Janu
ár 10 én váltakolot is. -

Ngy - e fej tréfa vola az a trile és Rem
Elet historia? nevessem a kelekurgyáras; de jól is
esem, mert Erdély hojdanában épen igy less és velém
minis most övele tessele.

Óhanem már most időböt, papirböt és
gyestnyáböt lör a trüsböt is vegyetig hifogy,
vein csak azt mondom: áltsan meg az iszen
téged mindeu galanniástöt, szemböt hivőred
Alacu!

igazbarant
Tacsapannikéku